

TABLICA KOMENTARA ZAPRIMLJENIH IZVAN E-SAVJETOVANJA NA

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI PUČANSTVA OD ZARAZNIH BOLESTI,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Naziv tijela/osobe koja je dostavilo primjedbu/ prijedlog	Primjedba/ prijedlog	Obrazloženje primjedbi/ prijedloga koji nisu prihvaćeni
<p>Sanja Josef Golubić Ivica Tomljanović Fran Josef Golubić Marija Tomljanović, Željko Josef Deni Vale</p>	<p><i>U Zagebu, 30.11.2021.</i></p> <p>Hrvatske</p> <p>SABOR REPUBLIKE HRVATSKE N/r. Predsjednika Sabora Republike</p> <p>Svim Odborima Sabora Republike Hrvatske: Odbor za Ustav, poslovnik i politički sustav: odbupips@sabor.hr</p> <p>Odbor za zakonodavstvo: odbzak@sabor.hr</p> <p>Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina: odbor.prava@sabor.hr</p> <p>Odbor za pravosuđe: odbprav@sabor.hr</p> <p>Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku: odb.zdravstvo@sabor.hr</p> <p>Svim zastupnicima Sabora Republike</p> <p>Hrvatske</p>	<p>Primljeno na znanje.</p>

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
N/r.Predsjedniku Vlade

Predmet: Prigovori i pritužbe na Prijedlog Izmjene Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti objavljen na web stranici: <https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=19280> – dostavlja se –

Poštovani,

kao građani Republike Hrvatske u kojoj **vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu** (čl. 1. st. 2. Ustava Republike Hrvatske) izražavamo svoje neslaganje i izričito protivljenje predloženim izmjenama **Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti** (NN 79/07, 113/08, 43/09, 130/17, 114/18, 47/20, 134/20 – dalje u tekstu: **ZZP**).

Izričito se protivimo predloženim **izmjenama ZZP** koje se namjeravaju izglasati u hitnoj proceduri, jer iste predstavljaju izravno kršenje Ustava Republike Hrvatske, Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, povredu ukupnosti pravne Stečevine Europske unije (osobito odredbe Povelje EU) i kršenje načela zakonitosti, povredu osnovnih načela kaznenog i prekršajnog prava.

Traži se:

1. Povlačenje predmetnih izmjena i dopuna ZZP iz daljnje procedure budući da su u suprotnosti i predstavljaju izravno kršenje Ustava Republike Hrvatske, Kaznenog zakona Republike Hrvatske, Povelje Europske unije o temeljnim pravima (2016/C 202/02), Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Konvencije o ljudskim pravima i biomedicini, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima te Povelje ujedinjenih naroda.
2. Ukidanje izmjena i dopuna ZZP koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 4. prosinca 2020. zbog suprotnosti i izravnog kršenja Ustava Republike Hrvatske, Kaznenog zakona Republike Hrvatske, Povelje Europske unije o temeljnim pravima (2016/C 202/02), Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Konvencije o ljudskim pravima i biomedicini, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima te Povelje ujedinjenih naroda.

Obrazloženje:

1. Obzirom da se izmjenama i dopunama ZZP razrađuju Ustavom utvrđena ljudska prava i temeljne slobode i to sloboda, jednakost poštivanja prava čovjeka, pravo na život itd., smatramo da predložene izmjene predstavljaju tzv. OGRANSKI ZAKON i temeljem odredaba iz čl. 83. st. 2. Ustava Republike Hrvatske za izglasavanje promjene istoga potrebna je **2/3 većina svih zastupnika Sabora Republike Hrvatske zbog čega izglasane izmjene i dopune ZZP-a koje je Hrvatski sabor donio na sjednici 4. prosinca**

2020. smatramo nezakonitim i tražimo njihovo proglašavanje nevažećim.

Predložene nove izmjene i dopune trenutne verzije ZZP (kojeg smatramo nezakonitim) su neustavne, nisu proporcionalne i nemaju legitimnu svrhu:

2. **Predloženim izmjenama čl. 4. ZZP** neosnovano se osiguranje provođenja mjera prenosi na županije, Grad Zagreb, općine i gradove što je u suprotnosti s
3. **Predloženim izmjenama čl. 47. ZZP uvode se sigurnosne mjere koje su protuustavne, nezakonite i diskriminirajuće.**

Predstavljaju povredu **čl. 21.** Ustava Republike Hrvatske (*Svako ljudsko biće ima pravo na život*), povredu **čl. 22. st. 1.** Ustava Republike Hrvatske (*Čovjekova je sloboda i osobnost nepovrediva.*), **čl. 22. st. 2.** Ustava Republike Hrvatske (*Nikome se ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda, osim kad je to određeno zakonom, o čemu odlučuje sud.*), **čl. 23.** Ustava Republike Hrvatske (*Nitko ne smije biti podvrgnut bilo kakvu obliku zlostavljanja ili, bez svoje privole, liječničkim ili znanstvenim pokusima*), **čl. 24. st. 1.** Ustava Republike Hrvatske (*Nitko ne može biti uhićen ili pritvoren bez pisanog, sudbenog i na zakonu utemeljenog naloga. Takav nalog mora biti pročitan i uručen uhićeniku prilikom oduzimanja slobode.*), **čl. 24. st. 3.** Ustava Republike Hrvatske (*Svaka se osoba koje je uhićena ili pritvorena ima pravo žaliti sudu koji će bez odgode odlučiti o zakonitosti lišenja slobode.*), **čl. 25.** Ustava Republike Hrvatske (*Sa svakim se uhićenikom i osuđenikom mora postupati čovječno i poštovati njegovo dostojanstvo*), **Čl. 29. st. 1.** Ustava Republike Hrvatske (*Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni, neovisni i nepristrani sud pravično i u*

razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama ili sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela), **čl. 31.** Ustava Republike Hrvatske (*Nitko ne može biti kažnjen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno zakonom ili međunarodnim pravom kao kazneno djelo, niti mu se može izreći kazna koja nije bila određena zakonom*).

Sigurnosna mjera – osnivanje karantena implicira ovlast Ministra zdravstva da samovoljno preuzima ulogu sudbene vlasti i određuje osnivanje karantena u kojima će ljudima kojima je određena karantena biti protupravno oduzeta sloboda suprotno prethodno citiranim odredbama Ustava Republike Hrvatske, suprotno odredbama iz **čl. 22.** Ustava Republike Hrvatske da se nikome ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda osim kada je to određeno zakonom i da o tome mora odlučiti **SUD**, a ne Ministar zdravstva (ustavom predviđena trodioba ovlasti). Ovom sigurnosnom mjerom se protuustavno prenosi odlučivanje o slobodi pojedinca sa sudbene na izvršnu vlast i to na jednu osobu – Ministra zdravstva.

-sigurnosna mjera – zabrana kretanja osoba predstavlja povredu **čl. 32.** Ustava Republike Hrvatske da se svatko tko se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske može slobodno kretati, ali i povreda ukupnosti pravne stečevine Europske unije, načela slobode kretanja ljudi – jednog od osnovnih načela Europske unije

Sigurnosna mjera – izolacija osoba u vlastitom domu ili drugom odgovarajućem prostoru-samoizolacija predstavlja povredu **čl. 22. st. 1.** Ustava Republike Hrvatske (*Čovjekova je sloboda i osobnost nepovrediva.*), **čl. 22. st. 2.** Ustava Republike Hrvatske (*Nikome se ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda, osim kad je to određeno zakonom, o čemu odlučuje sud.*).

4. **Prijedlog da sigurnosne mjere** iz stavka 1. do 3 odlukom može odrediti i **Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske**

pod neposrednim nadzorom Vlade Republike Hrvatske, protuustavno je iz prethodno navedenih razloga.

5. **Predloženim izmjenama čl. 69. ZZZP nadzor nad provedbom mjera za zaštitu se prenosi na Državni inspektorat što je protuustavno i protivno načelu zakonitosti.** Odlučivanje o oduzimanju i ograničavanju slobode se neosnovano prenosi na Državni inspektorat. Odredbama iz čl. 22. Ustava Republike Hrvatske utvrđeno je da se nikome ne smije oduzimati ili ograničiti sloboda osim kada je to određeno zakonom, a o čemu odlučuje SUD, a ne Državni inspektorat.

Ustav Republike Hrvatske u citiranom članku 22. izričito propisuje da o oduzimanju ili ograničavanju slobode (a sve predložene mjere koje bi prema predloženim izmjenama ZZZP bio ovlašten odrediti nadležni SANITARNI INSPEKTOR, jesu mjere oduzimanja ili ograničavanja slobode) odlučuje SUD prema odgovarajućem zakonu i nakon procesnim pravom određenih procedura (suđenje). Ne postoji zakonom propisana procedura temeljem kojih bi to procesnih odredaba (osim sporne predložene odredbe iz čl.69.ZZZP) nadležni sanitarni inspektori određivali ovu mjeru kojom se teško krše temeljna ljudska prava i slobode. Bez postojanja procesnih odredaba temeljem kojih bi se ta mjera određivala otvaraju se vrata samovolji i arbitrarnosti i ukida se nadležnost sudbenoj vlasti da odlučuje o ograničavanju ili oduzimanja slobode pojedincima /građanima Republike Hrvatske.

6. Osobito spornom smatramo mjeru koju bi Sanitarni inspektori mogli određivati, a koja je predviđena pod **toč. 15.- narediti mjeru cijepljenja protiv zaraznih bolesti osoba koje su profesionalno izložene riziku.** Navedena

mjera je izravna povreda svih citiranih odredba Ustava Republike Hrvatske – čl. 23. Ustava Republike Hrvatske da nitko ne smije biti podvrgnut bilo kakvom obliku zlostavljanja ili, bez svoje privole, biti izvrgnut liječničkim ili znanstvenim pokusima. Sve dok su sva priznata cjepiva u fazi eksperimenta i imaju uvjetna i ograničena odobrenja, ista predstavljaju medicinski eksperiment. Nitko ne može biti podvrgnut cijepljenju bez svoje izričite privole. Ukoliko se ova mjera odobri bit ćemo izloženi samovolji i arbitrarnosti Sanitarnih inspektora, što je protuustavno, diskriminirajuće i neprihvatljivo u suvremenom civilnom društvu i demokraciji. To je obilježje **totalitarizma**.

Osim toga navedena je mjera izravno protivna načelu zakonitosti – *nullum crimen, nulla poena sine lege*. Nigdje zakonom nije izričito propisano za koja kaznena ili prekršajna djela će se izricati ovaj mjera, pod kojim uvjetima i pod kojim kriterijima. Izricanje mjere je arbitrarno i prepušteno isključivo i jedino samovolji Sanitarnog inspektora. Nezakonito se prenosi nadležnost o odlučivanju o izricanju mjere oduzimanja i ograničavanja slobode i podvrgavanja liječničkim ili znanstvenim pokusima na jednu osobu, koja pri tome nije pravnik, nije sudac i a uvjeti i postupak određivanja toj mjeri nisu propisani niti kaznenim, niti prekršajnim zakonom, odnosno kada i u kojim točno slučajevima kao posljedica kojeg kaznenog ili prekršajnog djela se može izricati ovakva mjera.

7. Predložene izmjene i dopune ZZP-a su diskriminirajuće u odnosu na građane koji su svojim slobodnim izborom **odlučili ne cijepiti se**, jer im se ograničava ulazak u javne institucije, ograničava im se pravo na pristup državnim i

drugim institucijama, pravo na pristup sudu, pravo na rad, pravo na zdravstvenu zaštitu i dr.

Sva cjepiva priznata unutar EU imaju ograničena odobrenja na godinu, još uvijek su eksperimentalna, odnosno još uvijek su predmetna cjepiva liječnički i znanstveni pokus, što je nesporno jer je iz prakse (empirijski) jasno vidljivo da cjepiva ne pružaju zaštitu od zaraze, kako je to inače uobičajeno kod priznatih cjepiva koja su testirana godinama prije upotrebe na ljudima za druge vrste bolesti. Upravo su osobe koje su primili cjepiva oni na kojima se eksperiment vrši. Povreda ustavnih prava je jasno vidljiva. Praksa i znanstveni dokazi pokazuju da prijenos (transmisiju) VIRUSA SARS-CoV-2 jednako mogu činiti i cijepljeni i necijepljeni, stoga je nesporno da opasnost od širenja zaraze predstavljaju i cijepljeni i necijepljeni. Dakle predložene mjere su **nesvrhovite, diskriminirajuće u odnosu na necijepljene** i nemaju cilj zaštite od širenja zaraze navedenim virusom i ne prolaze test razmjernosti i proporcionalnosti.

8. Predložene izmjene ZPP-a u suprotnosti su sa **Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima te Poveljom ujedinjenih naroda.**

*„...Države stranke ovoga Pakta, smatrajući da je, u skladu s načelima proglašenim u Povelji Ujedinjenih naroda, priznanje prirodnog dostojanstva te **jednakih i neotuđivih prava svih članova** ljudske obitelji temelj slobode, pravde i mira u svijetu, priznajući da ta prava proizlaze iz prirodnog dostojanstva ljudske osobe, priznajući da se, u skladu s **Općom deklaracijom o ljudskim pravima**, ideal slobodnih ljudskih bića, koja uživaju građansku i političku slobodu i koja su pošteđena straha i nestašice, može postići samo ako su stvoreni uvjeti u kojima svatko uživa svoja građanska i politička prava, kao i svoja gospodarska, socijalna i kulturna prava, smatrajući da je dužnost država pod Poveljom Ujedinjenih naroda, opće promicanje i poštivanje ljudskih prava i sloboda, vodeći računa da pojedinac, osim odgovornosti prema drugima i*

prema zajednici kojoj pripada, istovremeno mora težiti promicanju i poštivanju prava priznatih u ovom Paktu: ...**Članak 2, točka 3.:** Svaka država stranka ovoga Pakta se obvezuje da će: a) osigurati da svaka osoba kojoj su ovdje priznata prava i slobode povrijeđeni, raspolaže djelotvornim pravnim lijekom, čak i kad povredu počine osobe koje djeluju u službenom svojstvu; b) osigurati da žalbu svake osobe ispita odgovarajuće sudsko, upravno, zakonodavno ili koje drugo tijelo koje je za to nadležno prema pravnom sustavu države, te unaprjeđivati mogućnosti sudskog pravnog lijeka; c) osigurati provođenje pravnog lijeka od strane nadležnih tijela ako se pokaže da je žalba opravdana.

Članak 4.: U vrijeme **izvanrednog stanja** u kojemu je ugrožen opstanak naroda i koje je službeno proglašeno, države stranke ovoga Pakta mogu, u opsegu koji je strogo određen tim izvanrednim prilikama, poduzeti mjere koje derogiraju njihove obveze iz ovoga Pakta, uz uvjet da te mjere nisu nespojive s njihovim ostalim obvezama po međunarodnom pravu i da ne povlače za sobom diskriminaciju temeljenu na rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri ili socijalnom podrijetlu. **Na temelju te odredbe ne mogu se derogirati članci 6., 7., 8. (stavci 1. i 2.), 11., 15., 16. i 18.**

Članak 7.: Nitko ne smije biti podvrgnut mučenju ili okrutnom, nečovječnom ili ponižavajućem postupku ili kazni. **Osobito je zabranjeno podvrgnuti osobu medicinskom ili znanstvenom pokusu bez njena slobodnog pristanka.**

Članak 26.: Sve osobe jednake su pred zakonom i imaju pravo na **jednaku pravnu zaštitu bez ikakve diskriminacije.** U tom smislu, zakonom se mora zabraniti svaka diskriminacija i svim osobama jamčiti jednaku i djelotvornu zaštitu protiv svakog oblika diskriminacije, osobito glede rase, boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili **drugog uvjerenja**, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovine, rođenja ili **neke druge okolnosti.**

Članak 50.: Odredbe ovoga Pakta primjenjuju se u svim dijelovima saveznih država bez ikakvih ograničenja ili izuzetaka.

9. Predložene izmjene ZZP su u suprotnosti sa Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i dostojanstva ljudskog bića u pogledu primjene biologije i medicine

PREAMBULA „... Smatrajući da je cilj Vijeća Europe postići veće jedinstvo među svojim članicama te da je jedan od načina kojim valja postići taj cilj očuvanje i daljnje ostvarivanje ljudskih prava i temeljnih sloboda, svjesne ubrzanog razvoja biologije i medicine, uvjereni u potrebu da se ljudsko biće poštuje kao pojedinac i kao pripadnik ljudske vrste, te priznajući važnost osiguranja dostojanstva ljudskog bića, svjesne da zloupotreba biologije i

medicine može dovesti do čina koji ugrožavaju ljudsko dostojanstvo, potvrđujući da se napretkom u biologiji i medicini treba koristiti za dobrobit sadašnjih i budućih generacija, naglašavajući potrebu za međunarodnom suradnjom tako da cijelo čovječanstvo može uživati u dobrobiti biologije i medicine, priznavajući važnost promicanja javne rasprave o pitanjima koja izaziva primjena biologije i medicine i odgovora koje na njih valja dati, u želji da sve pripadnike društva podsjeti na njihova prava i obveze,

Uzimajući u obzir rad Parlamentarne skupštine na ovom području, uključujući Preporuku 1160 (1991) o pripremi konvencije o bioetici, odlučujući da poduzmu takve mjere kakve su potrebne za zaštitu ljudskog dostojanstva i temeljnih prava i sloboda pojedinca u pogledu primjene biologije i medicine, dogovorile su se kako slijedi:

Članak 1. Stranke ove Konvencije štite dostojanstvo i identitet svih ljudskih bića i jamče svima, bez diskriminacije, poštovanje njihova integriteta i drugih prava i temeljnih sloboda u pogledu primjene biologije i medicine. Svaka stranka poduzima u svom unutarnjem pravu nužne mjere za primjenu odredaba ove Konvencije.

Članak 2.: PRIMAT LJUDSKOG BIĆA Interesi i dobrobit ljudskog bića imaju prednost nad samim interesom društva ili znanosti.

Članak 5.: **Zahvat koji se odnosi na zdravlje može se izvršiti samo nakon što je osoba na koju se zahvat odnosi o njemu informirana i dala slobodan pristanak na njega. Toj se osobi prethodno daju odgovarajuće informacije o svrsi i prirodi zahvata kao i njegovim posljedicama i rizicima. Dotična osoba može slobodno i u bilo koje vrijeme povući svoj pristanak.**

Kao mjeru suzbijanja zaraze predlažemo neinvazivnu i neštetnu i 99,9% sigurnu metodu utvrđivanja **postojanja virusa u slini**. Predlažemo da navedena metoda utvrđivanja postojanja virusa bude besplatna i dostupna na jednak način svim hrvatskim građanima i cijepljenima i necijepljenima u svim zdravstvenim ustanovama, ljekarnama i drugim punktovima koji će biti organizirani od strane Republike Hrvatske bez dodatnih troškova za građane Republike Hrvatske.

Podsjećamo da sukladno odredbama iz članka 20. Ustava Republike Hrvatske svatko tko se ogriješi o odredbe Ustava o

ljudskim pravima i temeljnim slobodama, osobno je odgovoran i ne može se pravdati višim nalogom. Nadalje, članak 23. Kaznenog zakona Republike Hrvatske izričito kazuje: „Kriv je za kazneno djelo počinitelj koji je u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio ubrojiv, koji je postupao s namjerom ili iz nehaja, koji je bio svjestan ili je bio dužan i mogao biti svjestan da je njegovo djelo zabranjeno, a ne postoji nijedan ispričavajući razlog.“ te na članak 90. (144/12): „ (1) Tko kršeći pravila međunarodnog prava u sklopu širokog ili sustavnog napada usmjerenog protiv civilnog stanovništva, uz znanje o tom napadu:
8. progoni neku određivu skupinu ili zajednicu na političkoj, rasnoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj, vjerskoj, spolnoj ili drugoj osnovi koja se općenito prema međunarodnom pravu smatra nedopustivom, i to počini u vezi s bilo kojom radnjom opisanom u članku 88. do 91. ovoga Zakona tako da drugoj osobi zato što pripada određenoj skupini ili zajednici namjerno i u velikoj mjeri oduzme temeljna prava suprotno međunarodnom pravu,
10. u okviru institucionaliziranog režima sustavnog potlačivanja i dominacije jedne rasne skupine nad drugom rasnom skupinom ili skupinama i u namjeri održavanja takvog režima počini neko nečovječno djelo opisano u ovom članku ili djelo slično nekom od tih djela (zločin apartheida), ili
11. počini druga nečovječna djela kojima se namjerno uzrokuje teška patnja, teška tjelesna ozljeda ili teško narušenje zdravlja,
kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.
(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko zapovijedi neko od navedenih kaznenih djela.“

Stoga ukoliko odlučite izglasati izmjene i dopune Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti kako ste predložili u svojem prijedlogu, smatrat ćemo Predsjednika Vlade Republike Hrvatske, Ministra Malenicu, Ministra Beroša i Ministra Božinovića osobno odgovornima jer su predložili donošenje zakona kojim su se izravno ogriješili o odredbe Ustava Republike Hrvatske o ljudskim pravima sve kako je prethodno navedeno.
S poštovanjem,